

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619200700
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619200700.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci spôsobilosti na právne úkony U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom „V KAŠTIELI“ Zariadenie sociálnych služieb Horné Obdokovce, Horné Obdokovce 1, zastúpeného súdom ustanoveným opatrovníkom: „V KAŠTIELI“ Zariadenie sociálnych služieb Horné Obdokovce, Horné Obdokovce 1 a advokátom: Mgr. Michal Ferčák, Bernolákova 1652/29, Topoľčany, o navrátenie spôsobilosti na právne úkony, za účasti Okresnej prokuratúry Topoľčany, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.decembra 2019 č.k. 9Ps/26/2019-107, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na navrátenie spôsobilosti na právne úkony. Súd zároveň vyslovil, že navrhovateľ môže ďalší návrh o navrátenie spôsobilosti na právne úkony podať

1.2 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu . Ďalej rozhodol, že trovy dôkazov znáša štát. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52, § 231, § 239, § 240 ods. 1, § 243 ods. 1, § 244 a § 247 ods. 1, 2, § 251 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej ako „CMP“) ust. § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj skutkovým stavom zisteným z obsahu spisu. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah návrhu doručeného súdu dňa 19.03.2019, ktorým sa navrhovateľ domáhal vrátenia spôsobilosti na právne úkony. Dôvodil tým, že nesvojprávny chce byť len v rozsahu, aby nemohol brať pôžičky. Chce byť svojprávny pri podpisovaní pracovných zmlúv lebo chce riadne pracovať aby mal príjem. Žiadal, aby mu bolo umožnené preberať výplatu a z nej platiť exekúcie a aby mohol mať ľubovoľné vreckové z platu. Ďalej uviedol, že nechce pracovať v chránených dielňach z dôvodu veľmi malého zárobku. Záverom žiadal, aby za súdneho znalca bol ustanovený MUDr. Svetozár Droba, ktorému dôveruje. V podaní zo dňa 10.04.2019 tiež žiadal, aby mohol podpisovať žiadosti napr. na pomaturitné štúdium končiace diplomom, aby mohol meniť lekárov, podpisovať súhlas s hospitalizáciou a aby mohol dediť.

1.3 Súd vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9Ps/10/2013-152 zo dňa 19.10.2015 bol navrhovateľ obmedzený v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je spôsobilý na uzatváranie akýchkoľvek zmlúv a iných právnych úkonov týkajúcich sa majetku a styku s úradmi. Za opatrovníka mu ustanovil „V KAŠTIELI“ Zariadenie sociálnych služieb Horné Obdokovce" s tým, že opatrovník je oprávnený nesvojprávneho zastupovať pri všetkých právnych úkonoch. Navrhovateľ sa naposledy domáhal navrátenia spôsobilosti na právne úkony návrhom zo dňa 29.11.2016, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.03.2018 č.k. 9Ps/41/2016-90 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 12CoP/20/2018-129 zo dňa 23.08.2018 , právoplatné

dňa 13.09.2018 tak, že jeho návrhu nevyhovelo a konanie zastavil a zároveň vyslovil, že navrhovateľ môže ďalší návrh na navrátenie spôsobilosti na právne úkony podať najneskôr po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia. V tomto konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a zo záverov znaleckého posudku č. 11/2017 MUDr. Henricha Gráca, o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie, bolo zistené, že navrhovateľ i naďalej trpí polymorfnou poruchou osobnosti trvalého charakteru, ktorá vo svojej podstate je liečebne neovplyvniteľná. U navrhovateľa ide o závažné duševné ochorenie, pričom môže dôjsť aj k zhoršeniu zdravotného stavu. Umiestnením v zariadení sociálnych služieb je jeho stav stabilizovaný. Po uplynutí lehoty šesť mesiacov navrhovateľ dňa 19.03.2019 opätovne podal návrh na navrátenie spôsobilosti na právne úkony.

1.4 Súd prvej inštancie mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9PS/10/2013-152 zo dňa 19.10.2015 bol navrhovateľ obmedzený v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je spôsobilý na uzatváranie akýchkoľvek zmlúv a iných právnych úkonov týkajúcich sa majetku a styku s úradmi. Za opatrovníka mu bolo ustanovené „V KAŠTIELI“ Zariadenie sociálnych služieb Horné Obdokovce s tým, že opatrovník je oprávnený nesvojprávne zastupovať pri všetkých právnych úkonoch.

1.5 Súd vypočul navrhovateľa na pojednávaní dňa 28.05.2019, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že sa chce zamestnať, aby mohol splácať dlhy. Tvrdil, že nasimuloval duševné choroby a tak protiprávne získal invalidný dôchodok. Takisto klamal pri poberaní dávky v hmotnej núdzi. Žiadal, aby mu bola vrátená svojprávnosť v plnom rozsahu a aby bol umiestnený do väzenia, kde sú normálni ľudia. Žiadal, aby v konaní neboli ustanovení znalci, ktorých v minulosti oklamal. Chce navrátiť spôsobilosť na právne úkony, aby mohol podpisovať pracovné zmluvy, prípadne študovať diaľkovo za zdravotnú sestru, aby mohol podpisovať zmluvy u lekárov. Čo sa týka pôžičiek, v tomto chce zostať nesvojprávny, aby nikto na neho nemohol brať pôžičky. Chce byť svojprávny čo sa týka majetkovej oblasti.

1.6 Súd pribral do konania znalca Doc. MUDr. Karola Turčeka, CSc., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 1/2019 zo záverov ktorého súd zistil, že vyšetrovaný navrhovateľ bol opakovane hospitalizovaný pre schizotypovú poruchu a závislosť od alkoholu. Navrhovateľ má ťažkú polymorfnú poruchu osobnosti s prevažujúcimi črtami nevyrovnanosti, sociálnej maladaptability a vôľovej slabosti a syndróm závislosti od alkoholu vo vynútenej remisii. Navrhovateľ mimo zariadenia nevie adekvátne existovať, ako to v minulosti bolo mnohonásobne potvrdené. K zlepšeniu zdravotného stavu posudzovaného nedošlo, porucha má trvalý charakter. Znalec sa stotožnil so znaleckými posudkami MUDr. Drobu a MUDr. Gráca vypracovanými v minulosti. Vrátiť spôsobilosť na právne úkony posudzovanému neodporučil. Považuje za potrebné ponechať stav taký ako je v súčasnosti. Z dôvodu námietok právneho zástupcu k znaleckému posudku, súd vypočul znalca Doc. MUDr. Karola Turčeka, CSc., na pojednávaní dňa 03.12.2019, ktorý zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku a uviedol, že vyšetrenia, ktoré vykonal, sa obsahovo v podstate zhodujú s vyšetreniami predchádzajúcich znalcov. Centrálnou poruchou u posudzovaného je porucha osobnosti. Je to porucha, ktorá má trvalý charakter a liečbou sa v zásade ovplyvniť nedá. Liekmi sa dajú v istej miere potláčať nežiaduce prejavy a príznaky tohto stavu. Zhodne s predchádzajúcimi znalcami zastáva názor, že ponechanie právneho stavu (rozsahu obmedzenia spôsobilosti menovaného) je optimálnym riešením, pretože v prípade opustenia ústavu a plnej právnej spôsobilosti je vysoká pravdepodobnosť, že sa navráti pôvodné vzorce správania. Posudzovaný opakovane doložil svojim správaním, že nebol spôsobilý domyslieť dôsledky toho, čo robil. Navrhovateľ podáva opakovane obsahovo totožné žiadosti o navrátenie spôsobilosti, ide u neho teda o kverulačnú aktivitu. Navrhovateľ sa vžíva do rolí, ktoré si sám vybuďoval vo svojej mysli a potom tomu následne aj verí. K jeho snahe zamestnať sa uviedol, že bol prepustený z práce pre opitnosť. Predstava o zamestnaní sa s tým, že následne bude vďaka tomu splácať dlžoby a pod., je chiméra. Totožne sa vyjadril aj k jeho možnosti študovať. Pre navrhovateľa by bolo ideálne, keby boli v sociálnom zariadení chránené dielne. Prostredie, v ktorom sa navrhovateľ nachádza v súčasnosti, sa s určitým nadhľadom javí ako málo podnetné, čo je aj v iných ústavoch približne asi rovnaké. Znalec u menovaného nezistil mentálnu retardáciu. Je u neho prítomná tzv. sociálna retardácia, pretože vyrastal v dosť zlých sociálnych podmienkach, kde je rozvoj osobnosti spomalený.

1.7 Opatrovník navrhovateľa nemal námietky k znaleckému posudku a rozhodnutie vo veci ponechal na úvahe súdu.

1.8 Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch s poukazom na vykonané dokazovanie, najmä na závery znaleckého posudku a vyjadrenia znalca na pojednávaní, navrhla konanie zastaviť z dôvodu, že u navrhovateľa neboli splnené podmienky na navrátenie spôsobilosti na právne úkony.

1.9 Súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že u navrhovateľa bola zistená ťažká polymorfná porucha osobnosti s prevažujúcimi črtami nevyrovnanosti, sociálna maladaptabilita, vôľová slabosť a syndróm závislosti od alkoholu vo vynútenej remisii. Centrálnou poruchou u posudzovaného je porucha

osobnosti, ktorá má trvalý charakter a liečbou sa v zásade ovplyvniť nedá, liekmi sa dajú v istej miere potláčať nežiaduce prejavy a príznaky tohto stavu. Zdôraznil, že navrhovateľ opakovane doložil svojim správaním, že nebol spôsobilý domyslieť dôsledky toho, čo robil. V tejto súvislosti poukázal na podanie navrhovateľa zo dňa 30.09.2019, v ktorom požadoval navrátenie spôsobilosti na právne úkony, iniciovanie trestného konania voči jeho osobe pre klamstvá z minulosti a jeho umiestnenie do väzenského zariadenia, z dôvodu, že tam sú "normálni ľudia". Súdu neušlo pozornosť, že znalec prostredie, v ktorom sa navrhovateľ nachádza, označil za málo podnetné, ale v tejto súvislosti, treba poukázať na to, že predmetom konania v tejto veci je posúdenie spôsobilosti na právne úkony a nie hodnotenie možností zariadení sociálnych služieb vytvárať pre osoby v nich umiestnené podnetnejšie prostredie. Súd dospel k záveru, že snaha navrhovateľa o navrátenie spôsobilosti na právne úkony je vedená motiváciou dostať sa zo sociálneho zariadenia von. Mal za to, že navrhovateľ nevie mimo zariadenia adekvátne existovať, čo bolo v minulosti mnohonásobne potvrdené. Jeho schopnosť sa riadne zamestnať, hospodáriť so získanými finančnými čiastkami, splácať dlhy, nepodľahnúť konzumácii alkoholických nápojov, je krajne neistá a práve pobyt v sociálnom zariadení zabezpečuje jeho život v primeraných podmienkach. Súd poukázal na závery znalca, ktorý neodporučil navrátenie spôsobilosti na právne úkony u menovaného a aktuálny rozsah obmedzenia spôsobilosti na právne úkony označil za optimálny. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v pôvodnom rozsahu je nutné ponechať, a preto konanie zastavil. Zároveň vyslovil, že navrhovateľ môže ďalší návrh o navrátenie spôsobilosti na právne úkony podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 9Ps/10/2013-152 zo dňa 19.10.2015, právoplatný dňa 06.11.2015 a rozhodne o vrátení spôsobilosti na právne úkony navrhovateľovi v celom rozsahu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že zmení rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 9Ps/10/2013-152 zo dňa 19.10.2015 právoplatný dňa 06.11.2015 tak, že navrhovateľovi bude obmedzená spôsobilosť na právne úkony len pri disponovaní s invalidným dôchodkom, ktorého je navrhovateľ poberateľom. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so závermi súdu. Zastal názor, že samotné zistenie znalca, že navrhovateľ trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodnou na zbavenie spôsobilosti na právne úkony nepostačuje. V tejto súvislosti uviedol, že skutočnosť, že človek, ktorý má duševnú poruchu, a to aj trvalú, automaticky neznamená, že nie je schopný sa rozhodovať. Zdôraznil, že povinnosťou súdu je navrhovateľovi vytvoriť maximálne možné podmienky na jeho opätovné začlenenie sa do spoločnosti, vrátane navrátenia spôsobilosti na právne úkony minimálne v rozsahu, ktorý mu takéto začlenenie aspoň teoreticky umožní. K vyjadreniu znalca ohľadne kverulačnej aktivity navrhovateľa uviedol, že tvrdená kverulačná aktivita navrhovateľa bola preukázaná len vo vzťahu ku komunikácii so súdom a súvisí s uplatňovaním jeho legitímneho práva domáhať sa zmeny pôvodného rozhodnutia o obmedzení spôsobilosti na právne úkony. Nestotožnil sa so záverom súdu, že z vyjadrení navrhovateľa vyplýva, že jeho jedinou motiváciou pri podávaní návrhov je iba snaha dostať sa von zo zariadenia. Naopak, z obsahu vyjadrení vyplýva aj to, že navrhovateľ sa chce zamestnať, študovať a splácať dlhy, t.j. chcel by viesť v rámci možností normálny život a zároveň sa zbaviť pocitu menejcennosti vo vzťahu k ostatným klientom zariadenia. Má za to, že vzhľadom na jeho základné ľudské práva a zároveň práva garantované Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, je jeho požiadavka na menej reštriktívny zásah súdu do jeho spôsobilosti na právne úkony legitímna. Dodal, že ak by mal súd za to, že navrátenie spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu nie je v záujme navrhovateľa, na ochranu navrhovateľa dostatočne postačuje práve obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v rozsahu alternatívneho návrhu. Zdôraznil, že pri súčasnom rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony sa navrhovateľ cíti byť zo spoločnosti izolovaný, menejcenný. V tejto súvislosti poukázal aj na vyjadrenie znalca, že prostredie, v ktorom navrhovateľ žije, nemá na jeho emocionálny stav najlepšie dopady. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že obmedzenie spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony v rozsahu, aký bol určený rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 9Ps/10/2013 právoplatným dňa 06.11.2015 nie je dôvodné. Záverom dodal, že navrhovateľ sa oprávnene domáhal navrátenia spôsobilosti na právne úkony, resp. zmeny rozsahu jej obmedzenia.

3. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Poukázala na to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam aj

k správny právny záverom. Mala zato, že podmienky na zmenu obmedzenia spôsobilosti alebo navrátenie spôsobilosti na právne úkony navrhovateľovi neboli splnené. Rovnako zastala názor, že schopnosť navrhovateľa vykonávať samostatne všetky právne úkony alebo vykonávaním úkonov navrátením spôsobilosti v rozsahu žiadanom navrhovateľom nie je daná. V tejto súvislosti poukázala na závery znaleckého posudku a vyjadrenia znalca na pojednávaní. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Opatrovník navrhovateľa sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote na podanie odvolania, prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a Civilného mimosporového poriadku.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením odvolateľa, že súd pri rozhodovaní o obmedzení spôsobilosti k právnym úkonom musí dôsledne dbať na to, aby neboli obmedzované vo väčšom rozsahu ako je to nevyhnutne potrebné. Rozhodovanie o obmedzení, prípadne vrátení spôsobilosti na právne úkony hlboko zasahuje do právnej sféry danej osoby, a jeho cieľom je predovšetkým poskytnúť ochranu osobám, ktoré pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná nie sú schopné uskutočňovať žiadne, alebo niektoré právne úkony. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je opatrením v záujme tých, ktorí nemajú možnosť svoje konanie ovládať alebo jeho následky posúdiť. Súd však pri určení rozsahu obmedzenia musí preto prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu a postihnúť týmto obmedzením len tú oblasť životných situácií občana, pre ktorého je to nutné v záujme ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, ako aj v záujme spoločnosti. Ide o opatrenie, ktoré má chrániť a nie poškodzovať, alebo ohrozovať záujmy občana. Pri rozhodovaní o spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony súd berie do úvahy základné práva a slobody, založené na spôsobilosti každého mať práva, na nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia, na nedotknuteľnosti osobnej slobody a na zachovaní ľudskej dôstojnosti. Rozhodnutím súdu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony sú tieto práva ohrozené, preto pri rozhodovaní o navrátení spôsobilosti na právne úkony súd musí skúmať nielen zmenu či odpadnutie dôvodov, ktoré viedli k obmedzeniu spôsobilosti právne úkony, ale aj to, či určené obmedzenie spôsobilosti na právne úkony neprimerane nezasahuje do základných práv a slobôd fyzickej osoby. Hoci základným predpokladom pre obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je duševná porucha, ktorá nie je prechodná, samotná existencia duševnej poruchy nie je bez ďalšieho dôvodom pre obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, ani dôvodom pre zotrvanie určeného obmedzenia v konaní o navrátení spôsobilosti na právne úkony osobe, ktorej spôsobilosť je obmedzená. Potrebné je vždy skúmať, aký má táto choroba vplyv na spoločenský a rodinný život, zdravie a majetkové záujmy osoby, o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony ktorej ide. Primárne sa sleduje záujem dotknutej osoby a až následne záujem verejný či tretích osôb (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 313/2012-52 zo dňa 28. novembra 2012).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 9Ps/10/2013-152 zo dňa 19.10.2015 obmedzil navrhovateľa v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je spôsobilý na uzatváranie akýchkoľvek zmlúv a iných právnych úkonov týkajúcich sa majetku a styku s úradmi. Za opatrovníka mu ustanovil „V KAŠTIELI“ Zariadenie sociálnych služieb Horné Obdokovce" s tým, že opatrovník je oprávnený nesvojprávneho zastupovať pri všetkých právnych úkonoch. Navrhovateľ sa následne domáhal návrhmi navrátenie spôsobilosti na právne úkony, ktorým nebolo vyhovené. Naposledy bolo o jeho návrhu rozhodnuté uznesením Okresného súdu Topoľčany č. k. 9Ps/41/2016-90 zo dňa 13.03.2018

tak, že konanie súd zastavil. Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie uznesením č. k. 12CoP/20/2019-129 zo dňa 23.08.2018 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Následne po uplynutí určenej 6 mesačnej lehoty navrhovateľ podal dňa 19.03.2019 ďalší návrh na navrátenie spôsobilosti na právne úkony, ktorý je predmetom tohto konania a ktorým sa domáhal zmeny obmedzenej spôsobilosti na právne úkony. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 243 ods. 1 CMP vypočul navrhovateľa a podľa § 244 CMP v konaní ustanovil znalca Doc. MUDr. Karol Turček, CSc. (odbor Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria) za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktoré ho zároveň vypočul na pojednávaní. Zo záverov znaleckého posudku č. 1/2019 vyplýva, že vyšetrovaný navrhovateľ bol opakovane hospitalizovaný pre schizotypovú poruchu a závislosť od alkoholu. Navrhovateľ má ťažkú polymorfnú poruchu osobnosti s prevažujúcimi črtami nevyrovnanosti, sociálnej maladaptability a vôľovej slabosti a syndróm závislosti od alkoholu vo vynútenej remisii. Navrhovateľ mimo zariadenia nevie adekvátne existovať, ako to v minulosti bolo mnohonásobne potvrdené. K zlepšeniu zdravotného stavu posudzovaného nedošlo, porucha má trvalý charakter. Znalec sa stotožnil so znaleckými posudkami MUDr. Drobu a MUDr. Gráca vykonanými v minulosti. Vrátiť spôsobilosť na právne úkony posudzovanému neodporučil. Považuje za potrebné ponechať stav taký ako je v súčasnosti. Súd prvej inštancie na základe zdravotného stavu navrhovateľa a závery znaleckého posudku dospel k záveru, že obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v pôvodnom rozsahu je nutné ponechať, a preto konanie zastavil.

10. Podľa § 10 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka, ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov je schopný robiť len niektoré právne úkony, súd obmedzí jeho spôsobilosť na právne úkony a rozsah obmedzenia určí v rozhodnutí(ods. 2). Súd pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti zmení alebo zruší, ak sa zmenia alebo ak odpadnú dôvody, ktoré k nim viedli (ods.3).

11. Odvolací súd posudzujúc danú vec v zmysle citovaného ustanovenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 247 ods. 1 CMP, ak návrhu navrhovateľa na navrátenie spôsobilosti na právne úkony nevyhovet a konanie zastavil. Toto rozhodnutie oprel o závery znalca a jeho vyjadrenie na pojednávaní z ktorých bolo zistené, že u navrhovateľa je centrálnou poruchou porucha osobnosti. Je to porucha, ktorá má trvalý charakter a liečbou sa v zásade ovplyvniť nedá. Liekmi sa dajú v istej miere potláčať nežiaduce prejavy a príznaky tohto stavu. Súdom ustanovený znalec rovnako ako predchádzajúci znalci zastáva názor, že ponechanie právneho stavu (rozsahu obmedzenia spôsobilosti menovaného) je optimálnym riešením, pretože v prípade opustenia ústavu a plnej právnej spôsobilosti je vysoká pravdepodobnosť, že sa navrátia pôvodné vzorce správania. Poukázal na to, že navrhovateľ opakovane doložil svojim správaním, že nebol spôsobilý domyslieť dôsledky toho, čo robil. Predstava navrhovateľa o zamestnaní sa s tým, že následne bude vďaka tomu splácať dlžoby a pod., je podľa znalca chiméra. Totožne sa znalec vyjadril aj k možnosti menovaného študovať. Znalec u navrhovateľa zistil sociálnu retardáciu. Rovnako zo záveru znaleckého posudku č. 1/2019 je zrejmé, že k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa nedošlo.

12. V tomto prípade nebolo zistené, že by sa zmenili alebo že by odpadli dôvody, pre ktoré bol navrhovateľ obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, preto súd prvej inštancie správne na základe zisteného skutkového stavu - najmä s odkazom na závery znaleckého posudku - konštatoval, že nie sú splnené podmienky na vyhovieť návrhu navrhovateľa a vzhľadom na to konanie podľa § 247 ods. 1 CSP zastavil. Preto odvolací súd odvolanie posúdil ako neopodstatnené a stotožňujúc sa s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).